

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 22/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 44

Những lời giáo huấn của Hòa Thượng đều giúp chúng ta nhận ra tập khí của chính mình. Hòa Thượng đã nói những lời này từ 20 năm thậm chí từ 70 năm trước, người xưa luôn hết lòng hết dạ dặn bảo chúng sanh. Bài học hôm trước Hòa Thượng dạy chúng ta, đệ tử Phật hoàng dương giáo huấn của Phật thì phải có tâm, nguyện, giải, hành, tương ứng với Phật Bồ Tát thì chúng ta được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần ủng hộ. Chúng ta được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần ủng hộ thì chúng ta làm mọi việc đều sẽ hanh thông. Nếu chúng ta làm việc bằng tập khí của mình thì chúng ta chỉ nương vào tự lực mà không có tha lực. Hòa Thượng từng nói, căn tánh, thể lực, đức hạnh, năng lực của chúng sanh thời hiện đại yếu kém, nếu chúng ta chỉ dựa vào sức của mình thì chúng ta sẽ gặp nhiều chướng ngại. Ngày trước, Phật và Tăng đoàn thường ngủ dưới gốc cây, thời tiết ở Ấn Độ rất khắc nghiệt, với cơ địa của chúng ta ngày nay thì chúng ta không thể làm được điều này.

Chúng ta cầu Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần ủng hộ bằng cách chúng ta khởi được tâm, nguyện, giải, hành tương ứng với Phật Bồ Tát, Thánh Hiền. Trước đây, khi Hòa Thượng vừa nghĩ đến thành lập trung tâm giáo dục “**Đệ Tử Quy**” thì có một người đã một số tiền rất lớn đến đủ để làm việc này.

Hòa Thượng từng nói, khi chúng ta làm được những việc như xây dựng đạo tràng, xây chùa, làm lợi ích chúng sanh thì chúng ta cũng không nên khởi tâm lưu luyến. Chúng ta dính mắc vào những việc này thì chúng ta đã mất đi tâm thanh tịnh. Chúng ta đến nơi đâu, chúng ta cũng không nên nghĩ đến việc chiếm lợi của người, chúng ta muốn chiếm lợi thì chúng ta sẽ phải tranh giành với mọi người. Hòa Thượng dạy, người khác tranh danh vọng, tiền tài vật chất thì chúng ta nên nhường. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta học Phật là chúng ta đã bằng lòng làm người thiệt thòi**”. Nếu chúng ta cảm thấy hoàn cảnh không phù hợp thì chúng ta nên tránh duyên. Chúng ta tưởng mình có công phu cao nhưng chúng ta chưa độ được người thì chúng ta đã bị người độ. Tôi đi bốn ba khắp nơi nhưng khi xong việc tôi quay trở về nơi này, nếu mọi người muốn đến đây thì tôi thường từ chối.

Hòa Thượng nói: “**Người ở trên giảng tòa giảng Kinh, nói pháp, giảng chuẩn mực Thánh Hiền không phải để giáo huấn người khác mà người giảng phải y theo giáo huấn mà làm, cùng đồng phần tỉnh, nỗ lực thay đổi tự làm mới**”. Chúng ta làm công tác giáo dục chính là chúng ta giáo dục chính mình. Chúng ta lấy lời giáo huấn

của Phật, của Thánh Hiền giảng giải để chúng ta phản tỉnh chính mình, việc người khác phản tỉnh, thay đổi hay không là việc của người, chúng ta không cưỡng cầu.

Hiện tại, thời tiết ở Đà Lạt, buổi sáng là khoảng 13 độ, buổi trưa nhiệt độ tăng lên hơn 30 độ, thời tiết thay đổi khắc nghiệt như vậy thì người học Phật chúng ta phải phản tỉnh. Người xưa đã nói: “*Cảnh tùy tâm chuyển*” hay “*Y báo tùy theo chánh báo chuyển*”. “*Chánh báo*” làm tâm chúng ta. “*Y báo*” là hoàn cảnh xung quanh. Hòa Thượng từng nói: “*Một niệm thiện hay một niệm bất thiện khởi lên thì châu biến pháp giới*”. Trong mọi hoàn cảnh, chúng ta không “*oán trời, trách người*” mà chúng ta phải phản tỉnh chính mình.

Hòa Thượng nói: “*Người làm công tác giảng dạy là người chân thật đạt được lợi ích. Mỗi lần chúng ta giảng thì chúng ta phản tỉnh, kiểm điểm một lần*”. Sau khi dậy học hơn 1200 giờ, tôi có được thọ dụng rất lớn, mỗi lần thức dậy, tôi đều nhìn đồng hồ, tôi tự đặt ra nguyên tắc cho mình, nếu khi tôi thức dậy, đồng hồ chỉ 2 giờ 59 phút thì tôi có thể đi ngủ tiếp, nếu đồng hồ chỉ 3 giờ 01 phút thì tôi sẽ dậy ngay. Chúng ta đứng lớp để dạy học, chúng ta làm ra biểu pháp trong cuộc sống hằng ngày cũng là chúng ta đang giảng dạy người.

Hòa Thượng nói: “*Trong cuộc sống kinh nghiệm là quan trọng, khi chúng ta trải nghiệm, chúng ta phải tranh thủ nắm bắt cơ hội, môi trường để rèn luyện*”. Một người làm một việc bừa bộn thì họ sẽ làm mọi việc đều bừa bộn, người làm một việc tươm tất thì họ sẽ làm mọi việc tươm tất. Thí dụ, khi chúng ta dùng nồi để nấu thức ăn xong, chúng ta thường không rửa luôn mà chúng ta dùng nước ngâm đây là do chúng ta có tâm bừa bộn. Chúng ta làm việc nhỏ như vậy thì việc lớn chúng ta cũng sẽ làm như vậy. Hằng ngày, khi chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật đây đều là cơ hội để chúng ta tự hoàn thiện chính mình.

Hòa Thượng nói: “*Người ở trên pháp tòa là học trò, thánh chúng ở dưới pháp tòa mới là pháp sư. Chúng ta phải có tinh thần khiêm hạ, cầu học, cải đổi chính mình thì chúng ta mới chân thật có thọ dụng*”. Chúng ta có tâm khiêm hạ, cầu học thì chúng ta mới có thể giảng dạy tốt. Có người hỏi tôi, tôi là người miền Nam, tại sao tôi có thể ra Bắc làm được nhiều việc. Tôi nói, để làm được điều này, tôi đã phải luôn luôn cố gắng, nỗ lực.

“*Người dưới pháp tòa là Thầy giáo*” có hai ý nghĩa, thứ nhất là người trên giảng tòa xem mình là người đang học tập, đang hoàn thiện; người học trò là Thầy vì họ luôn quan sát, “*soi mói*” người Thầy. Người đứng lớp giảng sai một lời thì người ở dưới đều ghi nhớ. Đây là tập khí phiền não xấu ác của chúng ta. Nhiều năm, tôi đã “*soi mói*” Hoà Thượng, tôi xem kết quả Ngài có như Ngài nói không, cách nói, cách làm của Hoà Thượng có tương ứng không. Khi Hòa Thượng vãng sanh, mọi người khóc nhưng tôi vui vì Ngài đã công thành quả mãn, việc Ngài nói và làm đều đạt đến viên mãn. Nhiều

người mất đi niềm tin vì thần tượng sụp đổ. Khi tôi còn trẻ, tôi đã từng bị sụp đổ niềm tin như vậy, vì việc này mà tôi đang khoẻ mạnh thì bị sốt cao.

Hằng ngày, mọi người đều quán sát khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta nếu chúng ta làm đúng thì mọi người mới tin theo chúng ta. Tôi hôm qua, Hòa Thượng trụ trì Tổ Đình Phước Hậu gọi điện cho tôi hỏi về lớp “*Kỹ năng sống*”, tôi nói, chúng ta đã chuẩn bị đủ người, sau khi tổ chức xong lớp ở Tổ đình, chúng ta sẽ tổ chức lớp ở tỉnh Gia Lai. Ở Sóc Trăng, chúng ta đã có hai giáo viên được đào tạo, chúng ta sẽ tìm thêm một số cô giáo biết nói tiếng dân tộc của địa phương. Tôi nhấn tin cho Phật tử Cần Thơ, một người chúng ta cũng dạy như 100 người, 100 người chúng ta cũng dạy như một người. Nếu mọi người có đăng ký trước thì chúng ta sẽ nấu cơm ăn, nếu người không đăng ký trước mà đến thì chúng ta có thể nấu mì, chúng ta sẽ không để ai bị đói. Chúng ta dụng tâm làm mọi việc một cách tùy duyên, không nên có tâm mong cầu.

Hòa Thượng dạy chúng ta phải có tâm cầu học, khiêm hạ để sửa đổi chính mình. Nếu chúng ta có tâm này thì chúng ta làm bất cứ việc gì cũng sẽ thành công vì khi đó, chúng ta được Tam Bảo gia trì, Long Thiên Thiện Thần ủng hộ. Chúng ta cho rằng chúng ta đang đi giáo dục người khác thì chúng ta sẽ thất bại, chúng ta phải giáo huấn chính mình, cùng mọi người đồng phản tỉnh, nỗ lực thay đổi tự làm mới. Nếu chúng ta chỉ nói như một cái máy thì mọi người không có lợi ích, chính chúng ta cũng không có lợi ích. Chúng ta thường sợ rằng, khi chúng ta làm một việc mà thất bại thì chúng ta sẽ mất mặt, chúng ta chỉ cần làm mọi việc bằng thành tâm, thành ý là được. Thầy Thái nói: “*Ngược mặt lên không hổ thẹn với trời, nhìn xuống không hổ thẹn với người*”. Chúng ta làm việc vì người thì chúng ta là người có nhiều lợi ích nhất.

Có người cho rằng tôi làm việc vất vả, không có thời gian rảnh là do nghiệp. Cây trái trong vườn tôi phát triển rất xanh tốt, tôi trồng mọi thứ là để tặng mọi người nên đây không thể coi là do nghiệp được. Khi chúng ta làm thì chính chúng ta là người có lợi ích thiết thực nhất. Mỗi lần chúng ta nhắc lại lời của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chúng ta lại phản tỉnh chính mình.

Hòa Thượng nói: “*Người ta mau thành Phật vì họ thấy tất cả là Thầy, chỉ mình là trò*”. Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*”, Thiện Tài Đồng Tử đã đi cầu học mọi người trong tất cả ngành nghề, coi tất cả là Thầy nên Ngài đã nhanh có thành tựu.

Người xưa nói: “*Có làm Cha Mẹ mới biết tâm lòng của Cha Mẹ*”. Chúng ta làm Thầy thì chúng ta mới có tâm cảnh của người Thầy. Trên “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Học vi nhân sư hành vi thế phạm*”. Học để làm Thầy người, làm để làm mô phạm cho người. Hòa Thượng Tịnh Không đã dành cả cuộc đời làm mô phạm cho chúng ta, Ngài làm mọi việc rất tự tại. Nếu chúng ta cố làm ra vẻ thì chúng ta cảm thấy rất khó khăn. Khi chúng ta quen sống trong khuôn khổ, chuẩn mực thì chúng ta sẽ cảm thấy rất tự tại, nếu người không quen sống trong chuẩn mực thì họ sẽ cảm thấy bị trói buộc.

Hôm trước, có người nói với tôi: “*Chưa bao giờ, con sống trong khuôn khổ mà con cảm thấy thoải mái như vậy!*”. Giới luật, chuẩn mực Thánh Hiền là “*biệt giải thoát*”. Thí dụ, chúng ta giữ giới không nói dối thì chúng ta được trời, người, Long Thiên Thiện Thần tín nhiệm. Chúng ta sống nghiêm túc thì chúng ta sẽ tự tại, an vui, mọi người sẽ không thể tùy tiện với chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!